

Dansifelagið í Havn "Ormurin Langi"

Visit "[Ormurin Langi](#)" on MotoLyrics.com

1. Vilja tÃ|r hoyra kvÃ|Ã° i mÃtt,
vilia tÃ|r orÃ°um trÃ°gva,
um hann Ã“lav TrÃ°gvason,
higar skal rÃaman snÃ°gva.

NiÃ° urlag: Glymur dansur Ã hÃ¶ll,
dans slÃjiÃ° ring!
GlaÃ°ir rÃ°a noregis menn
til hildarting.

2. Kongurin letur snekkju smÃ°a
har Ã¡ slÃttum sandi;
Ormurin Langi stÃ°rstur var,
bygdur Ã¡ Noregs landi.

3. KnÃ°rrur var bygdur Ã¡ Noregs landi,
gott var Ã honum evni:
Ã¡tjan alin og fjÃ°ruti
var kjÃ°lurin millum stevni

4. Forgyltir vÃ³ru bÃ¡Ã°ir stavnar,
borÃ°ini vÃ³ru blÃ¡j,
gyltan skjÃ°ldur toppi hevÃ°i,
sum sÃ°gur ganga frÃ¡j.

5. Kongurin situr Ã hÃjsÃ°ti,
talar viÃ° sÃ°nar dreingir:
"Vit skulu sigla tann salta sjÃ³gv,
taÃ° havi eg hugsa so leingi."

6. "BeriÃ° nÃ° fram tey herklÃ¡Ã°ir
viÃ° brynjum og blonkum brandi,
sÃ°ani leggja frÃ¡j landi Ã°ot,
og sigliÃ° frÃ¡j Noregis landi!"

7. FrÃ³rir og glaÃ°ir sveinar mÃ¶ltu:

Harri, vit skulu fylgja tÃ¶r,
um enn tÃ° fert Ã° friÃ° ella strÃ°,
vit Ã³ttast ei bratta bylgju.

8. Har kom maÃ°ur av bergi oman
viÃ° sterkum boga Ã° hendi:

"Jallurin av RingarÃki
hann meg higar sendi."

9. Kongurin so til orÃ°a tekur
bÃ¶Ã°i viÃ° gleÃ°i og gamni:
"Sig mÃ¶r satt, tÃ° ungi maÃ°ur,
hvat er tÃ° nevndur Ã¡ navni?"

10. "Einar skalt tÃ° nevna meg,
iÃ° vÃ¶l kann boga spenna,
Tambar eitur mÃn menski bogi,
Ã°rvar drÃ°vur at renna."

11. "Hoyr tÃ° taÃ°, tÃ° ungi maÃ°ur,
vilt tÃ° viÃ° mÃ¶r fara,
tÃ° skalt vera mÃn Ã°rvargarpur
Ormin at forsvara."

12. Gingu teir til strandar oman,
RÃ¶kir menn og restir,
lunnar brustu og jÃ¶rÃ°in skalv:
teir drÃ³gu knÃ¶rr Ã°r nesti.

13. Vinda teir upp sÃni silkisegl,
Ã°t Ã° haviÃ° ganga;
so varÃ° sagt, at kongurin
hann stÃ½rdi Orminum Langa.

14. Hetta frÃ¶ttist vÃ¶Ã°a um lond,
at Noregis menn teir sigldu;
Danimarks kongur og SvÃ¶rÃ¶kis kongur
rÃ¶Ã°ini saman hildu.

15. Danimarks kongur og SvÃ¶rÃ¶kis kongur
ganga saman Ã° rÃ¶Ã°,
hvussu teir skuldu Noregis kong
skjÃ³tt av dÃ¶rum fÃ¶j.

16. Senda boÃ° til Eirik Jall
vÃ¶nur er borin til evna,

hann skal fylgja Æ ferðini við, sín faðirs deyða at hevna.

17. Eirikur gongur for kongar inn við brynju og reyðum skjoldi:
"Ælavur kongur av Noregi mán faðirs deyða voldi."

18. Eirikur stendur Áj hallargálví, blankt bar spjátt Á hendi:
"Ælavur kongur sággja skal, eg hvast mátt hvássum vendi."

19. Gingu teir til strandar oman - fagurt var tað lið -
Danimarks kongur og Svárir Ákis kongur og Eirik' jall tann triði.

20. Trággjir gingu skipaflotar Át av Oyrasundi,
Jambardur Á odda sigldi, jallurin stára kundi.

21. Danimark kongur til orða tekur, letur so orðini greiða:
"Hann, ið Ormin Langa tekur, skal hann við ognum eiga!"

22. Eirikur hugsar við sjálvum síðum: "Tá at manst tað royna, tā tekur ikki Ormin Langa við danskari makt aleina!"

23. Máliti tað Svárir Ákis kongurin, hann helt Áj brándum knávi:
"Eg skal Ormin langa taka, um tā skal kosta lávið!"

24. Erikur stendur Áj breiðum bunka, kláddur Á skarlak reyð: "Tá tekur ikki Ormin Langa, fyrr siggi eg tān deyð."

25. Eirikur talar til sínar menn:
"Kempum munnu vit máta; standið vái og manniliga,

tÃ blÃ³ ug verÃ°ur gÃ,ta!"

26. Noregis menn Ãj kongsins knÃ,rri
kunna vÃll beita knÃv;
ganga vÃll fram Ã hÃ,rÃ° um strÃÃ°i,
ella lata IÃv!

27. Eirikur talar til Finn hin IÃtla:
"TÃ° skalt hjÃj mÃr standa;
tÃ° skalt verja sjÃlvan meg,
um enn eg komi Ã vanda."

28. LÃ,gdu teir Ãj sundiÃ° AÃt,
bÃÃ° aÃ° u har so leingi,
longdust eftir norskum knÃ,rrum,
at berjast mÃ³t Noregis Kongi.

29. LÃ,gdu teir skip viÃ° oynna inn,
Ã|tlaÃ° u sÃr at vinna,
hildu vakt bÃÃ° i nÃ;tt og dag,
norÃ°menn vildu teir finna.

30. NÃ° skal eg IÃ|tta ljÃ³Ã°i av,
eg kvÃ,Ã°i ei longur Ãj sinni;
nÃ° skal eg take upp annan tÃ|tt;
og betri leggja Ã minni !

31. Ãlavur siglir Ã Eysturhavi,
Ã|tlar heim at fara;
tÃj iÃ° hann kom Ã Oyrasund,
hann sÃr ein skipaskara.

32. HÃ,vdingar trÃggir Ãj landi standa,
hyggja Ã° so vÃÃ°a,
sunnan sÃggja teir knÃ,rrin prÃ°Ã°a
eftir havi skrÃÃ°a.

33. Dannimark kongur til orÃ°a tekur:
Alt mÃr vÃll skal ganga:
Krist signi mÃni eygu tvÃj,
nÃ° sÃaggi eg Ormin Langa !

34. Erikur stÃ³Ã° har skamt ÃfrÃj,
talar til sÃnar menn:
Kongurin av Dannimark
hann sÃr ikki Ormin enn.

35. Har kom fram ein stÃ,rrí knÃ,rrur,
dreingir undraÃ°ust Ã¡j,
SvÃ,rÃkis kongur til jallin talar:
NÃ° man eg Ormin sjÃ¡.

36. Tit leggiÃ° nÃ° skip frÃ¡j landi Ã°t,
Ã¡rar Ã hendir taka,
laitÃ° ei Ã“lav sleppa so,
fÃ¡jan hann heldur sÃn maka !

37. Eirikur hyggur Ã haviÃ° Ã°t,
talar til sÃnar menn:
TaÃ° svÃ,rji eg viÃ° sannan Gud,
teir sÃggja ei Ormin enn.

38. Dannimark kongur og SvÃ,rrÃkis kongur
halda Ã¡j skefti reyÃ°a:
Eirikur jallur rÃ¶ddur er
at hevna sÃn faÃ°irs deyÃ°a !

39. VreiÃ°ur var tÃ¡j jallurin,
hann mÃ¶llir av illum sinni:
AnnaÃ° skal eg enn orÃ°abrask
Noregis menn at vinna !

40. Eirikur stendur Ã¡j grÃ,num vÃ,lli,
tekur nÃ° til ganga;
VeriÃ° nÃ° snarir Ã¡j skipabunka,
nÃ° sÃ¶ggi eg Ormin Landa !

41. Allir sÃ³Ã°u Ormin koma,
allir undraÃ°ust Ã¡j,
av silki seglini
Ã°r stevni og gull Ã rÃ¡j.

42. LÃ,gdu teir seg vegin fram
bÃ¶Ã°i viÃ° svÃ,r og spjÃ³ti,
norÃ°menn sÃ³Ã°u Ã¡j Orminum,
teir ivast at halda ÃmÃ³ti.

43. Ã“lavur talar til sÃnar menn:
DÃ½rt skulu teir meg keypa,
ongantÃ° tÃ¡j rÃ¶ddist eg strÃ°Ã°,
Ã dag skal eg ikki leypa !

44. Tit leggið náð skip á stráðið fram,

segli áj bunka stráðka,

Iatið teir sÁggja, at Noregs menn

teir kunna vÁll svÁrrA°ini brÁ°ka !

45. Ášlvur reyði Á stavnvi stendur,

gott var Á honum evni:

Leggið ei Ormin longur fram,

sum hann hevur longri stevni.

46. Kongurin stendur Áj lyfting aftur,

Á skarlak var hann klÁ°ddur:

NÁ° sÁggi eg, mÁn stavnamaður

er bÁlA°i reyður og rÁ°ddur.

47. Kongur, tÁ° sÁlrt meg aldrin so rÁ°ddan,

eg tordi vÁll Áj at herja,

goym tÁ° lyfting so vÁll Á dag,

sum eg skal stavnin verja !

48. Vreiður var Áj kongurin,

og Ášlvur til orða tekur:

BlÁA° ka teg aftur, harri mÁn,

tÁ vreiði upp angur vekur !

49. Álavur stendur Áj bunkanum,

og Ášlvur til orða tekur:

HvÁr eigur hesi nÁ³gvu skip?

Eg kenni tey ikki enn.

50. Svaraði Torkil, kongsins brÁ³Á°ir,

mÁlir av tungum inna:

Dannimarks kongur og SvÁrrA°kis kongur

vilja tÁn deyða vinna.

51. RÁ°ddir eru danskir menn

mÁ³t norðomonnum at ganga,

betri var teimum heima at sitið °

tann fuglaflokk at fanga.

52. Betur kunna svenskir menn

teir offurbollar stráðka

enn nÁrkast okkumso,

at blÁ³Á°ugt svÁrrA° skal rÁ°ka !

53. Álavur gekk lyfting upp,

rÃ¶ur hann upp at hyggja:
HvÃ¶r eigur hasi stÃ³ru skip,
viÃ° Ormins bagborÃ° liggja?

54. SvaraÃ°i Herningur, kongsins svÃ¶gur,
letur so orÃ°ini falla:
Tey eigur Eirikur HÃ¶kunsson,
hann ber ein yvir allar.

55. Til taÃ° svaraÃ°i Ã“lavur kongur,
frÃ¶j man frÃ¶ttast vÃ¶ari:
Skarpur verÃ° ur hildarleikur,
tÃ¶r norÃ° menn mÃ³t norskum strÃ³a.

56. SvÃ¶rrÃkis kongur mÃ³t Ã“lav legÃ°i
eina morguntÃ¶,
taÃ° var sum bÃ¶l at lÃ¶ta,
skeiÃ°ir dundu Ã·.

57. HÃ¶gdu og stungu Noregis menn
bÃ¶rÃ°i viÃ° svÃ¶rrÃ°i og spjÃ³ti,
tÃ¶tt so fullu teir svensku menn,
sum grasiÃ° fÃ½kur av grÃ³ti.

58. SvÃ¶rrÃkis kongur rÃ³par hÃ¶tt
biÃ°ur teir undan flÃ½ggja:
Eg havi mist mÃ¶tt mesta fÃ³lk,
taÃ° voldir mÃ¶r sorg at sÃ¶ggja.

59. Dannimark kongur troÃ° kaÃ°i fram,
Ã¶tlaÃ°i sÃ¶r at vinna,
norÃ° menn tÃ³ku mÃ³t honum fast,
teir donsku menn at tynna.

60. Roykur stÃ³Ã° til skÃ½ggja upp,
reytt var sund at sÃ¶ggja,
so var sagt, at danskir menn
teir mÃ¶ttu undan flÃ½ggja.

61. Eirikur leggur mÃ³t Ormi fram
viÃ° bjÃ¶rtum brandi Ã· hendi:
Ikki skal Ã“lavur rÃ³sa av,
at eg snart frÃ¶j honum vendi !

62. LÃ¶gdu teir knÃ¶rr viÃ° knarrarborÃ°,
hvÃ¶rgin vildi flÃ½ggja;

hÃ,vur og kroppar Ã haviÃ°um tumla,
Ã,giligt var at sÃggja.

63. Einar stendur Ã kapparÃ°mi
viÃ° Tambarboga teir kalla,
hvÃ,rja ferÃ° pÃlur at boga dreiv,
tÃj mundi ein maÃ°ur falla.

64. Einar stendur Ã kapparÃ°mi,
Ã³ttast ongan vanda,
hann sÃj reystan Eirik jall
aftur viÃ° rÃ³Ã°ur standa.

65. Einar spenti Tamabrboga,
pÃlurin steingin strongdi,
pÃlurin fleyg yvir jalsins hÃ,vur,
rÃ³Ã°urknappin sprongdi

66. Einar spenti Ãj Ã°rum sinni,
Ã¶tlaÃ°i jall at fella,
pÃlurin fleyg arms og sÃ°u,
einki var jalli at bella.

67. Eirikur talar til Finn hin lÃtla
Eg vil spyrja teg nakaÃ°,
hvÃ,r er hann, viÃ° skÃ,rum skotum
Ã¶tlar meg at raka ?

68. Til taÃ° svaraÃ°i Finn hin lÃtli
- blÃ³Ã°ugar vÃ³ru heldur - :
TaÃ° er hasin stÃ³ri maÃ°ur,
Ã kapparrÃ°mi stendur.

69. Jallurin mÃ¶lir Ãj Ã°rum sinni:
TaÃ° vil eg tÃ|r rÃjÃ°a,
skjÃ³t tÃ° handan stÃ³ra mannm
nÃ° stendur mÃtt lÃv Ã vÃjÃ°a.

70. Manninum kann eg einki gera,
tÃ hann er ikki feigur,
bogastreingin stilli eg Ãj,
tÃ maÃ°urin eydnu eigur.

71. Einar spenti Ãj triÃ°a sinni,
Ã¶tlaÃ°i jall at raka,
tÃj brast strongur av stÃjli stinna,

Ã boganum tÃ³kst at braka.

72. Allir hoyrdi streingin springa,
kongurin seg forundrar:
Hvat er taÃ° Æj mÃnum skipi,
sum Æ³gvuliga dundrar ?

73. SvaraÃ° i Einar Tambarskelvi
- kastar boga sÃn - :
NÃº brast Noregi Æ°r tÃnum hondum,
kongurin, harri mÃn !

74. Æ Harrans hondmÃtt rÃki stendur
og ikki Æ Tambarboga;
tak tÃl ein av mÃnum bogum,
vita, hvat teir duga !

75. Veikir eru kongsins bogar !
Einar rÃ¶ur at svara,
eg skal taka upp skjÃ¶ld og svÃ¶rÃ°,
og hÃ¶gg skal eg ikki spara !

76. Enn stÃ³Ã° fÃ³lk Æj bÃ¡Ã°um stavnum,
men meg rÃ¶tt um minnast,
syrgiligt var Æj miÃ°um skipi,
tÃ har tÃ³k fÃ³lk at tynnast.

77. Eirikur sprakk Æj Ormin upp,
vÃ¶l bar brand Æ°r hendi,
Herningur leyp Æ°r lyfring niÃ°ur,
aftur ÃmÃ³t honum vendi.

78. Bradust teir Æj miÃ°um skipi
vil eg frÃj tÃ greiÃ°a,
Ã,vigur mÃ¡tti jallurin leypa
aftur Æj Jarnbrad breiÃ°a.

79. Jallurin valdi sÃ¶r reystar garpar,
fÃjir finnast slÃkir,
snarliga aftur Æj Ormin sprakk,
tÃj mÃ¡tti Herningur vÃkja,

80. Æslvur reyÃ° i Æ°r stavni loypur,
nÃº er stavnur reyÃ°ur,
so fleyt blÃ³Ã° Æj Orminum,
at knÃ,rrur sÃndist reyÃ°ur.

81. Hart stÃ³r strÃ³ð Æj miðum skipi,
sværð mÃ³t skjÃ¶ldrum gella,
Æslvur og Einar, frÃ¶gar kempur,
Eiriks garpar fella.

82. Eirikur var Æj Æðrum sinni
aftur Æj bunkan rikin,
tÃ¡j sÃ¡ hann, at stavnurin
Æj Orminum var tикин.

83. Jallurin mannar seg triðju ferð:
NÃº skal ikki dvÃ¡na !
TÃ¡j fall Æslvur og Herningur
við Ællum dreingjum sÃ¡num.

84. Kongurin rÃ³par Æ liftingi:
NÃº er tap Æ hendi;
leypið Æ havið, mÃ³nir menn,
her verður ei gÃ³ður endi !

85. Kongurin leyp Æ havi Æðt,
garpar eftir fylgdu,
kongsins brÃ³ðir sÃ³stur var,
teir gjÃ³rdu, sum kongur vildi.

86. Eirikur fekk tÃ¡j Ormin Langa,
einkin annar kundi,
tÃ³rk hann sjÃ¡lvur rÃ³ður Æ hond
og stÃ³rði honum frÃ¶ji sundi.

Visit [Dansifelagið í Havn](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.